

ارزیابی کوتاه از نتایج مضحکه انتخاباتی رژیم اسلامی

بهمن ۲۶، ۱۳۹۴

بالاخره مضحکه انتخابات دهمین دوره مجلس ارتجاع و پنجمین دوره مجلس ارتجاعی تر خبرگان رهبری برگزار شد. در این باصطلاح انتخابات طبق آمار اعلام شده توسط وزارت کشور ۶۰ درصد واجدین شرایط شرکت کردند. و ۴۰ درصد یعنی نزدیک به ۲۳ میلیون از رفتن به پای صندوقهای رای خودداری نمودند. هرچند که در انتخابات معمولاً مهندسی شده، صحت اینگونه آمارها محلی از اعراب ندارند با وجود این رسانه های وابسته به حاکمیت بادمیدن در بوق و کرنا نتیجه «انتخابات» را «لیبیگ» گفتن مردم به فراخوان رهبری و «بیعت» با او اعلام کردند و جناح دیگر موسوم به اصلاح طلب هم از قافله عقب نمانده از پیروزی قاطع اصلاح طلبان در هر دو مجلس خبرداد.

ما پیش از برگزاری «انتخابات» گفته بودیم که جمهوری اسلامی «از یک طرف به سبک خود «انتخابات» میگذارد و رهبران آن مدعی هستند که انتخابات در ایران آزاد است. و از مردم میخواهند در این انتخابات شرکت کنند. از طرف دیگر نه تنها مخالفین اجازه حضور و مشارکت در انتخابات را نمییابند، حتی آنهایی را هم که مدافع پرو پاقرص نظام ارتجاعی جمهوری اسلامی هستند نیز از صافی صلاح و مصلحت خویش میگذرانند.

اکنون نتیجه انتخابات در جلو چشمان ما است و برای چندمین بار بر فرمایشی بودن انتخابات و ضرورت تحریم قاطع آن تاکید گذاشت و نشان داد که برخلاف تبلیغات عوامفریبان و دشمنان پنهان و آشکار آزادی و برابری و برخلاف دوستان متزلزل و مذبذب مردم، این انتخابات نیز همچون انتخابات گذشته از پیش توسط نظام مهندسی و بمورد اجرا گذاشته شد. انتخاباتی که در آن انتخاب کنندگان تنها مجاز بودند به کسانی رای بدهند که قبلاً صلاحیت سرسپردگی آنها به نظام و ولایت فقیه آن از طریق ارگانهای امنیتی تایید شده و در تعیین ترکیب و تعداد کاندیداها نیز در پشت پرده طی مذاکرات و بده بستانهای سران مافیای قدرت و ثروت به توافق رسیده شده بود.

تردیدی نیست که جناح های متعارض حکومتی از نقطه نظر منافع اقتصادی و مواضع سیاسی دارای اختلافات واقعی باهم هستند این موضوع قابل انکار نیست و از روزی که جمهوری اسلامی برکشورما حاکم شده است درگیری بین جناح بندی های حکومت نیز همچون یک روال عادی و همزاد آن وجود داشته است معزدا اشتباه است اگر تصور کنیم اختلافات جناح بندی های حاکم که قدرت و ثروت کشور را در چنگ دارند، قرار است از طریق مجلسی همچون مجلس شورای اسلامی که اساساً فاقد قدرت تصمیمگیری است، حل و فصل شوند. خارج از اینکه چه تعداد فریب خورده و چه تعداد بنا بر منافع و علاقمندی خود به رژیم اسلامی و یا به امید کورسوئی از تغییرات، پای صندوقهای رای رفته اند اما آنچه که تعیین کننده سهم هر یک از جناح های حاکم از قدرت و ثروت است، در پشت پرده و توسط آنهایی تصمیم گیری میشود که در قدرت اقتصادی و سیاسی و ارگانهای امنیتی و غیره دست بالا دارند و سیاست های کلان اقتصادی، اجتماعی و سیاست خارجی و غیره را تعیین میکنند. در نتیجه همانگونه که قابل پیشبینی بود و ما قبل از انتخابات بارها بر آن تاکید کردیم این نمایش انتخاباتی نیز جز جابه جا شدن افراد بنهکار و جنایتکار و صاحبان زورور وابسته به حاکمیت، نتیجه ای دربر نداشته و هدفی جز تحکیم پایه های استبداد و خودکامگی و حفظ و تداوم حیات نهادهای شبه فاشیستی تحت عنوان مجلس شورای اسلامی و خبرگان، نداشت و نمیتوانست داشته باشد.

اکنون انتخابات پایان یافته است همه ذوب شدگان در ولایت فقیه و طرفداران نظام چه «اصولگرا» و چه «اصلاح طلب» آن همگی خود را برنده «انتخابات» اعلام کرده اند و لابد بازنده این انتخابات هم جز کارگران و زحمتکشان یعنی اکثریت محروم جامعه نیست.

بعد از این «انتخابات» رهبران نظام پیروزی سیاست محوری خود مبنی بر «اعتمادسازی» با حاکمیت در جامعه و «بیعت» با رهبری رادربوق و کرنا کرده اند. سیاست وفاق و همدلی جناح ها با کشاندن بخشی از مردم به پای صندوقهای رای (بفرض درست بودن آمار و ارقام اعلام شده) و با خواندن فاتحه «اصلاح طلبی» منادپان اصلاح پذیری نظام حاکم، متحقق شده است. اما فراموش میکنند که برغم همه تلاش و کوشش تبلیغاتی و تهدید و تشویق و دادن وعده های عوامفریبانه و خرج میلیاردها تومان از کیسه مردم اما طبق آمارهای اعلام شده خودشان، بیش از ۲۲ میلیون نفر حاضر نشدند در این شعبده بازی رژیم شرکت کنند. زارخانی عده ای قلم بمزدان و رسانه های وابسته هم نتوانست انزجار این انبوه مردم از حاکمیت مافیای قدرت و ثروت را لاپوشانی کند. شعارهای سازش، وفاق و همدلی جناح ها برخلاف مدعیان فریبکار اگر دست آوردی برای تثبیت موقعیت نظام در راهبرد سیاست های سرکوبگرانه، استثمارگرانه و غارتگرانه را به همراه داشته باشد اما هیچ دست آوردی برای توده های زحمتکش مردم در بر ندارد. برخلاف توهم پراکنی دشمنان مردم هول برسر عقل آمدن حاکمیت، اما رهبران رژیم تلاش خواهند کرد آرای مردمانی درمانده و بی باور به قدرت و توانائی خود را که به پای صندوقهای رای رفتند، به حساب مشروعیت رژیم و بیعت با رهبر بگذارند و تیغه سرکوب علیه مخالفین و جنبش های اجتماعی را تیزتر کرده و در اعمال سیاست خارجی نیز با اتکا به نفس بیشتری برنامه های خود را پیش ببرند.

اکنون سران حاکمیت با تکیه بر نتیجه خیمه شب بازی «انتخابات» برآند تا متفقا پی گیر سیاست های اقتصادی و اجتماعی خانمان برافکن دولت و دستگاه رهبری در عرصه داخلی و خارجی باشند. و درسوی دیگر مبارزه بر علیه ستم و استثمار و زور و سرکوب نیز متوقف شدنی نیست بدون شک و شبهه مبارزات توده های کار و زحمت که از ظلم و ستم و استثمار و زور و سرکوب جانیشان به لب رسیده است در آینده با شدت و گستردگی بیشتری ادامه خواهد یافت. سرنوشت طبقه کارگر و توده های زحمتکش مردم نه در مجالس ارتجاع حاکم بلکه در خیابانها، کارخانه ها، دانشگاه ها، مراکز اعتراضات، اعتراضات و مبارزات بیوقفه بر علیه طبقه حاکم و روبنای سیاسی آن، تعیین خواهد شد. توده های زحمتکش مردم ایران، کارگران، زنان، جوانان و خلقهای تحت ستم و استثمار، برای رسیدن به خواست های خودشان و برای داشتن یک زندگی آزاد و درخور انسان، راهی جز دور ریختن توهمات مربوط به اصلاح پذیری رژیم مافیای قدرت و ثروت و اتحاد و مبارزه علیه نظام سرمایه داری حاکم، بمنظور پی ریختن جامعه ای عاری از ستم و استثمار و زور و سرکوب ندارند.